

Старият гостилничар, като не видя какъ стана тая работа, мълчеше и не знаеше какво да отговори.

Слѣдъ дълга караница, Рачко замина да се оплаква на съдията, а Гошо бързо помъкна шарана къмъ дома си. И той не бѣ разбралъ какъ се улови шарана на вѣдицата му: дали отъ рѣката, или отъ панера на гостилничаря.

Написала ЗОРКА ИВАНОВА,
уч. отъ IV отдѣление, с. Калово, Разградска околия.

РИБОЛОВЕЦЪ.

Бай Тодоръ Дебелакътъ по цѣль день сѣди край рѣката да лови риба.

Единъ пѣтъ, задъ него край брѣга, вървѣлъ дѣдо Станчо Ахчията и носилъ въ кохче на главата си единъ голѣмъ шаранъ. Той го билъ купилъ, за да го наготви въ гостилницата си.

Усѣща Тодоръ Дебелакътъ, че вѣдицата му мърда. Дръпва силно, вѣдицата му отскача назадъ и закача дѣдовата Станчова риба въ кошчето.

Дѣдо Станчо усѣти, че му олеква и поглежда въ кошчето, но що да види? — Рибата му я нѣма.

А въ това врѣме Тодоръ Дебелакътъ, засмѣнъ до уши, здраво държи рибата, като мисли, че въ рѣката я хваналъ.

— Тука, тука, рибата е моя! — вика дѣдо Станчо и сочи съ прѣстъ празния си кошъ.

— Да прощавашъ, приятелю, азъ си я хванахъ отъ рѣката! — вика Тодоръ и се кара толкова ядосанъ, че шапката му падна отъ главата.

ИЛИЯ СТОЙКОВЪ
IV отд., у-ще „Любенъ Каравеловъ“ — Ловечъ.

Съчинението на Юлия Мицова, която получи пета награда, ще напечатаме въ шеста книжка.

Къмъ нашитѣ настоятели.

Книжка 5 отъ „ДѢТСКА РАДОСТЬ“ изпратихме само на тѣзи настоятели, които сж ни внесли и ВТОРАТА ВНОСКА.

На тѣзи, които сега ни внасятъ, веднага имъ изпращае списанието.

НАСТОЯТЕЛНО МОЛИМЪ, всѣка сума изпратена за списанието, да бѣде съпроводена съ отворено писмо, въ което да се посочи сумата и номера на пощенския записъ. Само така експедицията става веднага.

ОТЪ АДМИНИСТРАЦИЯТА НА „ДѢТСКА РАДОСТЬ“.